

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 26. listopada 2005.

Isus Krist se utjelovio jer ljubi čovjeka

Kateheza br. 71 –

Uvodno čitanje: Hvalospjev (Fil 2,6-11); Krist, sluga Boji, (I. večernja nedjelje IV. tjedna) Isus Krist, trajni lik Boji, / nije se kao plijena draq / svoje jednakosti s Bogom, / nego sam sebe "opljeni" / uzevši lik sluge, / postavši ljudima sličan: / obličjem čovjeku nalik, / ponizi sam sebe, / poslušan do smrti, / smrti na kriu. / Zato ga Bog preuzvisi / i darova mu ime, / ime nad svakim imenom, / da se na ime Isusovo / prigne svako koljeno / nebesnika, zemnika i podzemnika, / i svaki će jezik priznati: / "Isus Krist jest Gospodin!" - / na slavu Boga Oca.

1. Još jednom smo, slijedeći smjer što nam ga predlaže bogosluje večernje kroz različite psalme i hvalospjeve, čuli kako odjekuje zadivljujući i izuzetno značajan hvalospjev što ga je sveti Pavao umetnuo u Poslanicu Filipljanima (2,6-11).

Već smo prije istaknuli kako se ovaj tekst sastoji od dvostrukoga pokreta: silaska i uzlaska. U prvome, Krist Isus izabire sići iz boanskoga sjaja, koji mu po naravi pripada, sve do ponjenja "smrti na kriu". On se tako prikazuje kao pravi čovjek i naš otkupitelj, istinskim i punim dioništvom u našoj stvarnosti obiljeenoj bolju i smrću.

2. Drugi pokret, onaj uzlazni, otkriva uskrsnu slavu Krista, koji se, nakon svoje smrti, objavljuje ponovno u sjaju svoga boanskoga veličanstva.

Otac, koji je prihvatio čin poslušnosti Sina u Utjelovljenju i Muci, sada ga na poseban način

"preuzvisuje", kako to kaže i grčki izvornik. To uzvišenje izraeno je, ne samo ustoličenjem zdesna Bogu, nego i dodjeljivanjem Kristu "imena nad svakim imenom" (r. 9).

Valja znati da u biblijskom načinu izraavanja "ime" označava istinsku bit i posebnu ulogu neke osobe, te o njoj objavljuje intimnu i duboku stvarnost. Sinu, koji se iz ljubavi ponizio u smrti, Otac namjenjuje neusporedivo dostojanstvo, najuzvišenije "ime", ime "Gospodin", koje pripada samome Bogu.

3. I doista, isповijest vjere što je zborno započinju nebo, zemlja i podzemlje prostrti u klanjanju, jasna je i izravna: "Isus Krist jest Gospodin" (r. 11). U grčkome se izvorniku kaže da je Isus Kyrios, što je bez sumnje kraljevski naslov, koji je u biblijskoj tradiciji grčkoga jezika zamjenjivao ime Boje objavljeno Mojsiju, ime sveto i neizrecivo. S jedne strane, dakle, ovdje se radi o priznanju sveopćega gospodstva Isusa Krista, koji prima počasti svega stvorenja, koje je predstavljeno kao njegov podlonik prostrt pred njegovim nogama. S druge strane, međutim, isповijest vjere predstavlja Krista na način koji odgovara Bogu, predstavljajući ga kao dostojnoga klanjanja.

4. U ovome se Hvalospjevu podsjećanje na sablazan kria (usp. 1 Kor 1,23), a još prije i na istinsko čovještvo utjelovljene Riječi (usp. Iv 1,14), isprepliće s događajem uskršnja u kojemu nalazi i svoj vrhunac. Nakon rvene poslušnosti Sina, slijedi proslavljujući odgovor Oca, kojemu se pridrujuje poklonstvo čovječanstva i stvorenja.

Jedinstvenost Krista postaje razvidna iz njegova poloaja Gospodina otkupljenoga svijeta, poloaja koji mu je dodijeljen zbog njegove savršene poslušnosti sve "do smrti". Naum spasenja nalazi u Sinu svoje puno dovršenje, a vjernici su ga pozvani - posebice u liturgiji - naviještati, te uivati u njegovim plodovima. To je cilj prema kojemu nas vodi ovaj kristološki hvalospjev što ga Crkva već stoljećima razmatra, pjeva, te ga smatra putokazom za ivot: "Neka u vama bude isto mišljenje kao u Kristu Isusu" (Fil 2,5).

5. Prepustimo se sada razmišljanju što ga je mudro o našemu Hvalospjevu ispleo sveti Grgur Nazijanski. U jednoj pjesni u Kristovu čast, ovaj veliki crkveni naučitelj iz IV. stoljeća izjavljuje da se Krist Isus "nije opljenio od ničega što bi činilo sastavni dio njegove boanske naravi, no unatoč tome on me spasio poput nekog velikoga iscijelitelja koji se prigiba nad nečiste rane... Bio je iz roda Davidova, no bio je stvoritelj Adamov. Bio je od mesa, no bio je i izvan tijela. Rođen je od majke, no od majke djevice; bio je ograničen, ali je bio i golem. Prihvatile su ga jasle, no zvijezda je vodila mudrace, koji su stigli noseći darove i pred njim svinuli koljena. Poput smrtnika borio se sa zloduhom, no, budući da je bio nepobjediv, nadvladao je napasnika u trostrukoj bici... Bio je rтva, ali i veliki svećenik; bio je rtvovatelj, a ipak je bio i Bog. Bogu je prinio svoju krv, te je na taj način očistio cijeli svijet. Kri ga je drao uzdignutog nad zemljom, no čavlima je zapravo bio prikovan grijeh... Otišao je među umrle, no uskršnuo je iz podzemlja, te uskrisio mnoge koji su bili mrtvi. Prvi je događaj vlastit ljudskoj bijedi, a drugi pripada bogatstvu bestjelesnoga bića... Onaj zemaljski oblik besmrtni je Sin uzeo na se, jer te ljubi" (Carmina arcana, 2: Collana di Testi

Patristici, LVIII, Roma 1986, str. 236-238).

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana